

Abstrakt

Srovnání právního postavení profesionálních fotbalistů v Německu, Itálii, Spojeném království a České republice

Diplomová práce především reaguje na stále značně nedořešenou situaci týkající se české právní úpravy činnosti vykonávané profesionálními sportovci provozujícími tzv. kolektivní sporty. Ačkoliv se dle mnohých názorů jeví jako velmi pravděpodobné, že profesionální sportovní činnost naplňuje všechny zákonné znaky závislé práce, a že by tedy měla být vykonávána výlučně v základních pracovněprávních vztazích dle zákoníku práce, je současná praxe naprosto odlišná. Drtivá většina profesionálních sportovců se svými kluby uzavírá tzv. inominátní smlouvy podřízené režimu občanského zákoníku, přičemž tento postup výslovně prohlásil za přípustný i Nejvyšší správní soud v rámci své ustálené judikatury.

Takováto praxe s sebou sice přináší v profesionálním sportu tolik potřebnou flexibilitu a též finančně je pro obě strany výhodná, nicméně samozřejmě odepírá sportovcům právní ochranu, kterou by požívali jako zaměstnanci. Poslední dobou se proto objevují postupně sílící hlasy, že je současný stav nevyhovující a dlouhodobě neudržitelný, přičemž stále intenzivněji danému závěru nasvědčují i požadavky vznášené zejména mezinárodními sportovními organizacemi.

Diplomová práce přistupuje k hledání možného řešení uvedeného problému komparativním způsobem. Inspiraci se pokouší nalézt především v právním i faktickém stavu věci ve třech vyspělých západoevropských zemích – Německu, Itálii a Spojeném království, přičemž středem jejího zájmu je situace týkající se fotbalu jakožto celosvětově nejpopulárnějšího a nejrozšířenějšího kolektivního sportu. Stěžejní část diplomové práce je tak tvořena detailním a komplexním rozбором jednotlivých aspektů právního postavení profesionálních fotbalistů v uvedených zemích, který je navíc doplněn o nahlédnutí do evropského práva i do vnitřních předpisů celosvětové fotbalové federace FIFA. Všechny získané poznatky jsou přitom dávány do přímého kontrastu se současným českým stavem.

Závěrečná část diplomové práce se poté věnuje stručnému shrnutí předchozího výkladu a v návaznosti na to především podrobným úvahám *de lege ferenda* ohledně možných podob budoucí české právní úpravy profesionální sportovní (nejen fotbalové) činnosti. Dospívá přitom v první řadě k závěru, že by profesionální sportovci měli získat postavení zaměstnanců, kterému se jejich kolegové ve všech zkoumaných západoevropských zemích těší již dlouhá desetiletí.

Vzhledem ke specifickému charakteru profesionálního sportu se však zdá být téměř nepředstavitelné, aby právní vztahy sportovců a jejich klubů byly bez dalšího podřízeny kogentnímu režimu zákoníku práce. Diplomová práce se proto s ohledem na české potřeby snaží navrhnout určitou podobu adaptace italského východiska spočívajícího v existenci zvláštního zákona o pracovněprávních vztazích profesionálních sportovců, jehož prostřednictvím jsou vybrané aspekty těchto vztahů upraveny odchylně od obecné pracovněprávní legislativy. Lze nicméně poznamenat, že ačkoliv je italský model nejvhodnějším vzorem pro základ budoucí české úpravy, při řešení mnohých dílčích problémů se jeví jako vhodné vycházet též z myšlenek německého či britského systému.

V rámci poslední části diplomové práce jsou zároveň zmíněny jednotlivé instituty zákoníku práce, jejichž aplikace v profesionálním sportu by mohla v praxi působit obtíže, a jež by tedy měly být budoucím českým zvláštním zákonem upraveny rozdílně.

Primárním cílem diplomové práce je nabídnout určitý příspěvek do probíhající odborné debaty ohledně budoucí podoby právních vztahů mezi profesionálními sportovci a jejich kluby v České republice, jakož i ukázat, že inspirace zahraničními řešeními v této oblasti rozhodně může být pro českého zákonodárce užitečná a přínosná.